

אוצר החכמה

תפילת
הדש"ש
ק"ל

בניאורים
והפיקודות

000002

וּלְסִיּוּם נביא תפילת רבינו הרש"ש וּלְה"ה, התקנת לאמרה אחר חצות הלילה, מועתקת מספר אמת ליעקב בקונטרס שפת אמת דקב"ב ע"א סי' י"ב, יעו"ש שכתב על זה, "תפילה שסידר מוה"ר החסיד וצוק"ל, לאומרה בכל לילה בעת שיאמר תיקון חצות, וזה תוארה". (ואשר נביא למסד את התפילה משם ללא ביאור, לתועלת החפצים לאמרה ביצירות). אמנם יש לציין, כי תחילת התפילה מ"הבש משמים" עד "אנן הסדר", כבר נמצאת עם קצת שינויים בספר חמדת הימים משמורת החודש פ"א, יעו"ש. ובס"ד לפני כמה שנים, כתבתי מקורות מהפסוקים לכל קטע מתפילה זו של "הבש משמים וראה" וכו', עם ביאור הנלע"ד בדרך הסוד. ועתה הוספתי ביאור שאר התפילה של הרש"ש וּלְה"ה, עם מקורותיה מכתבי האריז"ל וממשי"כ בהקדמת רחובות הנהר, עם תוספת ביאור שאר התפילה הנמצאת כבר בכ"ט בסדר התפילות, ובדברי חז"ל בש"ס, עם ציון מקורותיהם כראוי. והנציין יראה, שנכללו בתפילה זו הרבה סוגיות חמדות מתורת האריז"ל והרש"ש וּלְה"ה, ואקוה שיהא לתועלת גדולה של הלומדים והמתפללים, עובדי ה' במזנה תטה. והנני להודיע, שכתבתי בזה את הנלע"ד לפי טיעוט שכלי, ע"פ מקורות המצוינים בביאור זה. אמנם כודאי הוא שנכללים הרבה עניינים ועומקים נפלאים בזה התפילה, מאשר לא השיגה ידי עומק כונת הרש"ש וּלְה"ה. והי' יאיר עיניו בתורתו, להשיג הדברים בשלימות, ולכוין תמיד לאמיתה של תורה, אבי"ה.

אוצר החכמה

אה"ח 1234567

— **1997** — **1998** — **1999** — **2000** —

יְיָ עָשָׂה הַמַּסָּע בְּתַהֲלִים גִּזְרֵי יְרוּשָׁה עַל הַמַּסָּעִים אֱלֹהִים עַל כָּל
הַמַּסָּעִים בְּתַהֲלִים

ביאור התפילה על דרך הסוד בפיעתא רשמיא

ועתה נחמא שקיעת בגלות תוך הקלסין רשמיא, תועבה היא באין
אה"ח 1234567 השקם.

הסבת רשמיא, היינו מוד קבלת אור האלק, שבה חיקין שם ב"ן,
 שהוא מ"ל רשמיא, (יערין בע"ח ש"ח פ"ב ופ"ו). ותחננו
 שאלות ובקשות בחנוך, גליס עלם תמיד בגלילת אסתר (ו' נ'),
 "הנחן ל' נפש בשאלתי ועש בבקשתי", וחינו כי בעבור השכנת
 שמיא נפש, לזוהר בחינת עשה האצילות, שיד "נפש בשאלתי".
 ובעבור עם ישראל בזה, שיד "עש בבקשתי", כי לשון בקשה הוא
 עבוד אחרים, ולשון שאלה הוא עבוד עצמו. חלא מבעד היא
 בגדול חסדך, היינו כי תחננו מזה הזוהר בחנוך, לפי זאת מעשי
 עמך, בודאי שראויים להתמלא לפי גדול חסדו יתברך.

ואם עיונינו קנו בנו וקנו ענין, היינו שתרשם סגך מלקבל
 תפילותינו, ואנו ראויים להתקבל, ובמש"כ (אסתר נ' סדר)
 "סבתה בענין ק' מעבור תפילתי", (יערין במסכת סוכות פ"ב ע"ב),
 עם כל זה שלח דוחך חשוב לצורם, על ידי רשמיא צדקתך
 לחסידים, וחינו כי בחינת הענין והתחנך שיהם הקליפות, מתגלים
 סגן דוחך חשוב שמיא חת"ת ושמיא צדקתך היינו בחינת
 התקשרות השלכות עם חת"ת, שהוא בבחינת שמיא וזאת בבחינת
 צדק, גורם לחסיד תוקף הדינים שיהם חסיד שנקשרו ומונעים
 השפעת חושם לחתונם, כמסר בב"מ. (יערין לזמנא מנה"ק פ' רגא
 דקס"א ע"ב).

התאמץ בתוקף חגיגותיך, היינו שאם ערין אינו ממשק, או
 שיד שיתקשר חת"ת עם בחינת חב"ת, שמיא תוקף
 תעלה בני שופר בגדע. (יערין בשעריי' דודו ח' ח"ת). וזוהר קל
 חשמים, היינו בחינת חב"ת שהוא מעל חת"ת הנקרא שמיא, וזה
 מוד הרמזים, וז"ש לדתם העמוסות מרחם באחרותך, היינו
 התקשרות חב"ת עם בחינת התכונה שמיא מרחם, ובדרכים
 (החידים ק"ג י"ג), "מרחם אב על בנים", וכן הוא בסוד "קיש ל' כל
 בסוד פטר כל רחם", ובגדע בב"מ מנה"ק. (יערין לזמנא מנה"ק)
 מאותה הינו ע"ב, ובתקנים דל ע"א. ו"באחרותך", היינו לפטר
 שמיא א"א, שיש בו י"ג נשון, השלים בני אדם.

ואתה צלת, היינו התחברות החסד הקדו אתה, עם חסוד
 חסדו באת ו'. וחינו עלית החסדים מחסוד עד תרעת,
 למשך השפע מזה השעלות. וז"ש חנו עיןך המופלא כך אין
 סוף בריך הוא, היינו למשך חסד חסדו מזה מ"א, בזה עלית
 מ"ן, בסוד "תנו ע' לאלהים". לחשוך לזכר חסדך, היינו התגלות

הבנ משמים, גליס בס"ד, בסוד גלי' שם מ"ה מנצח א"ק,
 שהוא בבחינת הכנסת וראת, וחינו חיקין שבידת הכלים,
 שהם מלכות רב"ן אשר יצא מעני א"ק קדח תפוח, גלי' כי
 ח"ס בשאלתי, (במסכת גלילת חב"ד ע"ב), אין קדח פחותה מ',
 ו"הנח" היינו השלמת בחינת המלכות שמיא ח' אחרונה שהוא
 חלל, עם בח' ח"ס שמיא לאה התקשרות עמך, בגדע, שפחותה
 באסקופת חיבולך, היינו בחינת ידית השלכות, מנפת האצילות
 לפ"ע, ושלכות היא אדני' ג' חיבול, ואסקופת היא חסדך בין
 חת"ת לחת"ת, וכמסר בב"מ בחינות. (יערין בס"מ שמיא פ"ב ע"ב).
 ונדע, (יערין בע"ח ש"ח פ"ב ופ"ו ובש"א פ"ו), כי חת"ת בבחינת
 חת"ת, והשכירות בבחינת חת"ת, ששם אחיה תחננו.

ולבית קדושתך, היינו שנתחלק חלל ואנו בשלמות אחת, ואפשר
 עוד למרע, דרשו על בחינת הדינים שאנו נסתקם
 ומתקשרים עם החסדים, א"נ בבחינת עין הדעת הנחלק לשני חסד,
 ובמסר בב"מ, ובמקד בשער המסוקים מ' בראשית, ובמקד
 התקשרות מ"ב ע"ב ודפ"ל ע"א, יע"ש. וחי' ע"ב מה שאמר
 חלל במסכת סוכות ר"ד ע"א, ע"ש "וכל לבקר", בשני ישר
 וס'. (יערין במנה"ק שם בדפ"ל מנה"ק, חלל הוא אחד, ולא קא כי
 אם קל כי יקצר חלל, שהם כי הכלות).

עניית פיעתת, היינו מוד מיעם הדת, ובמסר מנה"ק, (בפ' נח
 חס"ג ובפ' דוד חס"ג), ע"ש "צחל קיד בת גליס עמך
 עתות", יע"ש. וכן הוא בב"מ, כי שמיא עמך הוא בגלותא, (יערין
 בע"ח ש"ו פ"ו ופ"ו ח"ה פ"ה ובשעריי' בכות ע"ר ח"ה). ופיעתת, גליס
 וחינו בבחינת אחת מנ' קליפות חנו' בספר דוקאל, שהם עין דוח
 סערה ואש. (ובמסר במחברת בע"ח שמיא פ"ה, ובמסר אדם ישר
 במסכת דוקאל יע"ש). ועפ"י גליס בחינת לבת קדעת בבחינת האש
 מולקחת, כי כן חלל בחינות האש, ובדרכים "חם לבי בקרב
 בחיני תבער אש". ושמותה באסקופת חיבולך בבחינת הענין,
 ובחינוכי מביט הענין על חסדך, וזוהר באין השקם, כגד קליפת
 הרביעת שהוא קל חסדך דקת, וחי'.

הזכיות היא באין השקם, גליס בס"ד, כי תנה בחינת הקדושת
 מתלבשת בקליפת נטת, שהוא קל חסדך דקת שמיא
 בחינת מיעם ובאש, שהם ג' קליפין רשמיא. (ובמס"כ מלכים א' י"ט
 י"א י"ב ויערין עד בע"ח שמיא פ"ב ובמקד מאמר רשמי' על האדרא
 בוקלי' ע"א, ובמסכת סוכות ר"ד ע"א בעבור דוד שמיא, ובמס"כ).

בגלל אחרות את רחשם בתמי קדושתו, הינו שלא יא אף
בדעת רשמי מתקנות.

יגלו ויטלו החסדים והרחמים תעלונם, שה"ס הג"ה קל
מידותיך, שה"ס הו"ה ונ"ס שגל, הינו התגלות החסדים.
יטל, הינו העטרת הדינים, ובמדרש בנח"ק (פ' רצ"א קנ"ב), קט"ס
(בראשית כ"ט י') "יגל את האבן מעל פי המזרז". וישתלשל
במלכות, נ"ס בס"ד, כי בודעת אור הפנימי הוודד בודד, הוא
בדעת השתלשלות. ושלשל, הינו בדעת אור המקף המשתלשל
והוד מרחק לעיל עד יציק, מנר אור הפנימי. ויטל, כגד
אור המקף, כגד רב, הינו בדעת אור רב ו"ל רחש הוא קל
התחבטות קלפות מנח לקדשת, וד"ק קם בח' ר"ב, שה"ס
אחרים דהו"ה מ"ה פשוטם ושללם, שהם ע"ב ק"ל העולם
בחד ר"ב, כמוד "כל רב מפל", (המבאר בע"ח ש"ס פ"ג).

אנן הסדר, הינו שבדעת הדינות אלו קדשות, היו חופפים
ומכסים על המלכות כמוד אן הסדר, ובמדרש בשע"כ דדשי
תקדש, ובנח"ח יחד בענין חפופים חופפים על המלכות, יע"ש.
וסדר הוא כני התחתון של המלכות, ובמדרש בשע"כ בענין סדר
שאמר, כי חסר וסדר ח"ס ד"ן קדשות, וד"ק שכאן נדמו חסדו
והשדרה למלכות, כאשר היא בבדעת התחבטות, שיש בה חשש
אחרת הדינים. ואפשר לדעת, כי סדר הינו בח' ה' התאמת,
המשלמת ב" שמות תו"ה העולם בג' ר"ס. (תק"ע בעד וד"ק תו"ה
ע"ב יחד ע"ב קדש "סדר היה לשלמה"). והמבון בכל זה, שבבס סדר
העליון, נשמת המלכות מן הדינים, וכל הדינים מתחבטים,
ובמבס קלפת מנח לקדשת שלמת, וד"ק וד' יחד קדש בתודתו,
אכ"ר.

והאמת ה"ה התחבטות רא"א שהם המבנות שכן השקדות.
(ומבאר כל זה בע"ח ש"ג פ"ה). והתגלות זו היא מכת פרנץ נק'
דקדק שמעלה, אשר ראשו מנחה ללא חלפות, (ומבאר שם
במ"ב), ויש בו את המסקות אשר ישנה הנביא נחמק בהם, אם
הם נח או נחז, ואמר "והשביע בצחצחות נפשו". (ומבאר בע"ח
מ"ה ש"ג). מ"ה צחצחות היא דקדק אשר אורו מראשו, ונודע
כי חסד דקדק מתלבש בגלגלתא רא"א (יע"ן לחמא בע"ח ש"ג
פ"ה), ונמצא שמונת מאדים תחבטות, ועל ידי זה נשקף שללם
דין המלכות הארומה כששמת. (יע"ן בתודת הקדמת וד"ק בעד
מאמר רשבי שם), ח"ש ותלכין בזהרים ותודית אודם דיקן.

ושלש עשרה מידות רחפון, הינו בח' י"ג תיקני דיקנא.
אשר תקנת בתקלופות המבס נשנבת, הינו
ששורשם ממוחא מתשמת שדא חממא רא"א, אשר שם מתלבשת
בבדעת דקדק, וד"ק ע"פ מה שנודע ואן תרין נחמק אלא בשרשו.
(יע"ן לחמא בע"ח ש"ג פ"א). את בדותם ובוד האל, הינו
המשבת החסדים מהם, בבדעת יסוד שה"ס המדות נוצר חסד
לאלפים ונקת, הינו שעברים דך תרין מולן, ששם אר"א ובח
אפשר לדעת, כי ח"ס וס"ר, שהם יחד שמות ע"ב וקס"א, בבדעת
חפופים רא"א, ובמבאר במ"ב, יע"ן לחמא בע"ח ש"ס פ"ב
ובמ"ב פ"ה. וכן הוא בדעת הו"ה תרין מולן בשמות אל, ובמבאר
בע"ח שלש חדש ח', ובשע"כ חדש ו' היעבור. גם חסד לש"כ
בשע"כ תודלת דדשי ר"ה בחדר לאלפים, ששם נכסים הדינים
ומתקדם במ"ל אודות, הינו בדעת ג' פקמים י"ג שוכדו, שה"ס
י"ג חודדו י"ג מסן י"ג תיקני דיקנא, אשר בהם אנו מכוונים בג'
סעודות דשבת. (ובמדרש בשע"כ חדש קדוש ליל שבת). גם חסד בח'
ג"פ אור העולם בג' סדר, (יע"ן בע"ח ש"א פ"ב השליח פ"ה), ח"ש
אוצר החכמה

האצילות, בזה אור החכמה המלוכש בת, וזוהו ונתלכש בזה
 האצילות שהם רחובות, ושםם האור בכל פרצוי האצילות, עד
 שכלם מקבלים אור הא"ס דרך סוד החכמה דא"ק, וע"ז מודכבים
 אף הכלים שלהם, ונקשרים אליהם נגדו. וע"ע שם ברי"ה פוע"א
 ובפ"ב, במש"כ ברי"ב בסוד כוונת הקדמות, שיש לסין "למשך"
 מתא"ס נפשות רעוה"י לפרטיו א"ק, ולמשך אור מלכות החכמה
 דא"ק עם חלק אור הא"ס המלוכש בת, ולקשרו דרך מלכות
 רבינה וד"א דא"ק, ולחברו בגל' דא"ק, וזוהו המלכות המוכרת
 עם האור המוכר (ק"ב) המלוכש בת, ועובר דרך מלכות רחובות
 האצילות, ומאור ומשך נפשות וזוהו רעוה"י לכל פרצוי
 האצילות וכו', וד"ק. לחתלכש בפרצוי מלכות דמ"ח ובין
 דא"ק, הינו מלכות דין דא"ק, הנקראים מ"ח ובין של. ונ"ל
 בסוד, כי מלכות זו הינו האור, של פנינות אין דא"ק המוכנים
 בשם מ"ח ובין, וד"ק. וע"ן בהקדמת חובות הנודע ד"ג ע"א,
 ע"ד שער ההקדמות ד"ב ע"א, כי אצל מלכות הא"ק, נחשב
 לט"ח ובין בעד הקדום אלו, והלכך נקרא בשם אד"ם. (וע"ן
 שם בחבורת באורות מ"א וס"ב, וכן מוכח בסוף ההקדמה ברי"ט ע"א,
 באות קצ"ה, יע"ש).

ושיתגלגל אור האין סוף ואור החכמה במלכות דמ"ח ובין
 דא"ק, הינו שלא די שנתלכש שם בהסוד ובנתיב,
 אלא שיצא משם בגילוי ונלעד, כי הוא פור שבוה סך שמעל
 האצילות, תג'ל בנוד שלום ד"ב, וד"ק. לחאיד ולחשפיע בת
 שפע גדול, נלעד במבון השמש מש"כ לעל אור גדול, ודינו
 מבורא לעל ודינו רבי האור באיות, וכאן שיד ונתלכש למשח,
 במסיל יד באיות תג'ל, אף עדין שיד שפע האור בריבוי, וד"ק.
 ושיתפשט פרצוי המלכות דמ"ח ובין דא"ק עם פרצוי
 החכמה דא"ק ואין סוף ברוך הוא המלוכש בת, הינו
 שמתפשט אור כולם בחלשה תג'ל תך האצילות. לחתלכש
 בפרצוי מ"ח ובין דעתיק וסין דאצילות. ודינו שעברים דרך
 מעבר בג' דעתיק, שהם ע"ב וס"ג של, ושהלכשים משם במ"ח
 ובין דעתיק, (למחשבו תג'ל, הינו בפנינות אין דעתיק הנקראים מ"ח
 ובין), ששםם אח"כ יחשפיע לה' פרצוי האצילות, שהם א"א א"א
 יסודות דין, וסודות ואדל.

ושיתגלגל אור האין סוף ברוך הוא, לחאיד ולחשפיע שפע
 גדול מן האין סוף ומאור החכמה דא"ק, הינו
 אור שנתלכש לעל אור הא"ס והחכמה והמלכות דא"ק בפנינות
 ז"ת דעתיק, ונאים משם בגילוי ובשפע גדול בג'ל, לצורך הארת
 פרצוי האצילות, וד"ש. לשורשי הנ"ל ונח"ים דמ"ח ובין
 דעתיק, ע"פ תג'ל, הינו שיצא מפנינות ז"ת דעתיק הנקראים
 מ"ח ובין, לזיונות של המוכנים בשם פנינות הנח"ים. (וכבר

יקוי רצון מלפניך יהיה אלחיו ואלחי אבותינו, שימשיך מן
 האין סוף ברוך הוא, יע"ן בע"ח ש"ג דמ"א, כי הא"ס
 סוף כל העולמות, וכן מתלכש עד סוף עולם האצילות, אלא
 שתחילה מתחלש מנו א"ק, הנקרא בעדו ארם הרבא, לחיותו
 שני לא"ס, אלא שגם זה הא"ק נחשב לא"ס בעד האצילות. אור
 גדול ושפע גדול, נ"לם בס"ד, כי אור גדול, הינו רבי האור
 באיות, ושפע גדול, הינו רבי האור במנות. לשורש יחידה
 העליונה, הינו מודע שישם ח' בחנות נרעוה"י, שהעליונה שםם
 הוא וזוהו, ושורשה הוא בסוד עליון, ובמלכות הפרצויים הינו
 בעדוק וא"א, אלא רחבא מיד על שורש העליון בזהר, ודינו
 בחנות הנע"ן שהוא מדרגה אחרונה שבבורא, המתלכש בפרצוי
 העליון, על ידי נע"ן אור הנקרא יחידה ודינו חכמה מה שנתבאר
 בע"ח רש"י, בע"ן החלשות המאציל בנאצלים, יע"ש. וכן
 תבאר רבינו בסוף הקדמת רחובות הנודע ד"ג ע"א, (בחבורת באות
 ר', יע"ש בבאורים), ושתחילה ספר נוד שלום, וע"ע בחנות השמש
 על ע"ח ש"ג פ"ב, בע"ן הרצא דלא איתדע שפעל מ"ס דמ"א.
 המתלכש בעדתיק וא"א דא"ק, מבורא בסוף הקדמת רחובות
 הנודע ד"ג ע"א, שבעדוק דא"ק מלוכש אור הא"ס, יע"ש.
 (ובבאורים באורות קצ"ד קצ"ה קצ"ט וד'). ונ"לם בס"ד, כי עדין וא"א
 דא"ק שוכר בת, הינו פרצוי הקשר של, משא"כ חכמה ומלכות
 דא"ק שמוכר לקשר בסמך, הינו מפרצוי האור, ולכך שיה
 בזה מפרצויים לספירות, בשביל לחברלם, וד"ק. ומשם ימשיך
 חשפע והוא לפרצוי חכמה דא"ק, מבורא בע"ח ש"ג פ"א,
 כי אור א"ס בזה החלשותו בחכמה דא"ק, האציל תחתיו את עולם
 האצילות, שהם "כולם בחכמה עשה", שהחכמה דא"ק מתלכשת
 במלכות דא"ק, זו המלכות יחידה ונתלכשת בסוד ז"ס שהם בחות
 נף של, תך י"ס דעולם האצילות, כדי לקשר את א"ק בעולם
 האצילות, ואלו ח"ס נקראות עדין וסין, על שם שבעדוק אל וז"ת
 ממלכות דא"ק, ודן ראש זו המלכות שהם הנ"ד של, משא"כ
 במקומם, ובה יתבאר הנע"ך החלילה דבסמך, וד"ק. (וע"ע בזה
 שנתבאר בע"ח ש"א ע"ה, שכל האצילות אינה כ"א בעד מלכות דא"ק,
 ואבטל).

ושיתפשט פרצוי החכמה דא"ק עם אור האין סוף
 המתלכש בו, בע"ן מה שתיקן תכל תלדי
 בחכמה, תכל מחכמה זו, יע"ן בע"ח ש"ג פ"א ופ"ג ובמש"כ פ"ה
 ופ"ג ופ"ד ובמש"כ פ"ב ופ"ג, וע"ע בהקדמת רחובות הנודע ד"ג
 ע"ב, (בחבורת באורות ר"ג ר"ד ר"ז ר"ז ר"ח, יע"ש בבאורים), וכן
 תבאר ברי"ה ע"א, (בחבורת באות מ"ה, יע"ש בבאורים), וע"ע בנוד
 שלום ד"ב ע"א, שכתב האור הא"ס תגנו בסוד דא"ק נתלכש
 בחכמה דא"ק, וזוהו החכמה דרך מעבר בבית וס"א דא"ק, עד
 שתלכשה במלכות דא"ק, זו המלכות שבה את המסך שמעל

קצין, כ"א זה מקל'י, הן המעמידה דא"א אשר בדרך, נקשו הספרים
דא"א, וק"ע בשב"ע פ"ה ובש"ע פ"ה.

ומתלת פרקן עלאין דנח"י דמ"ח וב"ן דעתיק לחג"ת
דמ"ח וב"ן דא"א, ומתלת פרקן אמצעים דנח"י
דמ"ח וב"ן דעתיק לנח"י דמ"ח וב"ן דא"א, סוד חלוצה ה'
מסארת בע"ה רש"ג, אלא שטבאר שם, כי היסוד דעתיק מסתרים
בהה שחא שליש עליון דה"ת דא"א. (נ"ל, דהבא קאמר שטבאר
מסוק אטנע דיסוד דעתיק, הארה ליסוד דא"א, אך באסה איה מחלוצה
בה דעין במבוא שערם ש"ג ח"ב פ"ב, שהקשה המהרש"י והל"ה בעצמו
סחורת הדינים, אם יסוד דעתיק מסתרים בהה דא"א או ביסוד דא"א,
יסתב חלוק בין יסוד הכבוד דעתיק שהוא ארוך, ליסוד דעין דעתיק שהוא
קצר, עוד טבאר שם, כי פרקן התאין דנח"ה דעתיק, נשאר מנלים
סראש הכרואת, בסוד דוד בנחמ, לענין להרעיש האצילות בעת
היקום. ועיין במבוא שערם ש"ג ח"ב פ"ב, שחבא מה עוד
שטנעא בחלוצה א"א לעתיק, ודינא שחג"ת דא"א מלבישים
לחלוצה דנ"י דעתיק, וכן היסוד דעתיק, ינא אוד לחתומשם בנח"י
דא"א. ועוד שטנעא נוספת, ששב' פרקן עליון ואטנע דנח"ה דעתיק
נעשה חסד דא"א, ומב' פרקן דהוד דעתיק נעשה נבונה דא"א,
ומב' פרקן דיסוד דעתיק נעשה ת"ת דא"א, ומב' פרקן התאין
דנח"י דעתיק נעשו דנ"י דא"א וע"ע בע"ה ש"ג פ"ב, דטבאר
דאציל מוחן דא"א, לא נעשו כ"א סוכה דנ"י דעתיק, ובאופן
שלמה על שער אריך דפ"א, האריך ליעבב כל אלו ד' השמנעות
ע"פ דהש דהקט, יע"ש ואבט"ל. (וישם שטנעא התחזקת, נעלד
שטנעא לקוח בסוד ביהמ"ד דחלוצה, ובמח"ת במסעו.)

וּמַמְלָכוֹת רַחֵם רַבִּץ רַעֲתִיק לְמַלְכוֹת רַחֵם רַבִּץ רֹאֵא.
יִרְעִין בַּעֲלָה שִׁירָה מִלֵּב, שֶׁמֶן תֹּאדֹר שֶׁל חֲתָנִימוֹת בְּרִי
רַעֲיִי הַתְּלַחֲשֵׁן בֹּאֵא, נִקְשֹׁת בֹּדֵד הַמְּלָכוֹת רֹאֵא, וְנִשְׁלַח בִּי יִם.
וְכֹאדֹר שֶׁנִּקְשְׁתוּ אֶן כֹּא מִלֵּב עַד חֲסִידוֹ, וְחֲתָנִימוֹת יִי רַחֵם
רַעֲתִיק, קֹדֶם לֹה כֵּן בְּשֶׁם מְלָכוֹת רַעֲתִיק, לִדְרוֹת הַמְּלָכוֹת עֹשֶׁת
בְּנֵי הַחֵל, וְכֹדֶם מִלֵּב (יִרְעִין לִתְמַם בַּעֲלָה שֶׁכֵּן מִלֵּב וְנִשְׁלַח חֲדָשׁ
כֵּן, וְכֹדֶם חֲדָשׁ יִי תִמְלָה חֲסִידוֹ, וְכֵן בְּמִשְׁכָּח שֶׁקִּדְּם שִׁירָה חֲלִיב
מִלֵּב, מִכֹּאֵר לִדְרוֹת הַמְּלָכוֹת רַעֲתִיק חֵא שֶׁחֲלִיבֵהָ בְּמַלְכוֹת רֹאֵא,
יִרְעִישׁ שֶׁלֹּחָה מִדֶּה שִׁלְמוֹת, לִפִּי שֶׁחֵדֵךְ לִתְקַנֵּת מִמֶּנָּה מִרְצֵף
שֶׁלֶם שֶׁל תִּקֵּן חֲלִיב, חֲדָשׁ מִשְׁחִית לִקְשֹׁת בְּתַסְעֵד חֲתָנִימוֹת.

ושיימשך עוד שפע גדול מהאץ סוף ומאוד החכמה דא"ק
היט מיל שטובש בת אור הא"מ, למדך תיקון
האצילות, בסוד 'כולם בחכמה קטנה', לשודשי גי"ח דעתיק,
לחאיד בתריץ אודנץ ובתריץ קיינץ דא"מ, ולסוד דעתיק
לחאיד במצחא דא"מ, ולסלכות דעתיק לחאיד בחושמא
דא"מ, מבר תבאר לעיל מעליה שייג מיל, כי האודנץ דא"מ שיה"ס

מבואר לעיל הדיני פירוש האריך של, התחבטם בשם פסדות). המושרשים ומאורים בו תיקונו מלגלגות דא"א, הינו תיקון ג'ם קע"ד פ"ת, המצרים בע"ה ש"ל פ"ו, ומבואר משם ומפ"ו, דהנה שעקר החלבושות החסד העתיק מלגלגות דא"א, ועקר החלבושות המבורה במז"ם העקראת מלא המלגלגות, ושאר בחינת העתיק מתלבושים בטמא דא"א, ומטן בחינת מטרון וכו', (ובמשי"ת לקטת במסכת התפילה), הינו דקא בלפי עשרות המפסדות, בחלבושות זה לזה, אמנם בענין החלבושות שרשי ה"ת העתיק, כולם מאורים פרישא דא"א בלפי, (מבואר שם הדיני במד דה, חסד העתיק מלגלגות, גבורה במלא המלגלגות, וז"ל בקומא דאריא, ותיקן בעין שהם ג"ה שמעל היסוד בעשר נקא שה"ם האודות, רמזד פיקא ודעוק שהוא המצת, ותיקן דיקן שהם ג"ה שמחתה ליסוד באנטותא פקרא שה"ם העיקר, ומלכות מוקרא דמדיסק, וקטת כזה מבואר לקטת במסכת החפילות, יע"ש). אמנם העיקר נעלם וגם מפת ובינה לא מלבושה כלל, אלא שיחא ממנה הארה עד פניו דא"א ששם העיקר רמזד העתיק וכו', ובמבואר ביהודי הדורות, יע"ש. עוד מבואר שם, שמחלוקים אף ל"ג פסדות, סוד מלגלגות, ח"ב ב' אומם, דקא במחא (מחא), ח"ב ב' עדים, ח"ת בחושם, נ"ה ב' שפות, יסוד בלשון, מלכות במת, וכו' לדידיה הם תיקן המדון). וע"ז דקיק תבא וכתב לשרשי תג"ת ועד"ם, ולקטת במסכת סוד ששהם מתפשט לעצמות שלהם, מחלבושים במדון א"א, אוצר החכמה וד"ק.

ומשם יתפשט חשפּע לעצמות חנ"ל נח"ס דמ"ח וב"ץ דעתיק, ע"ס חנ"ל, הי"ט שי"א מפעמות ד"ח דעתיק הנקראים מ"ח וב"ץ, לדעות של החכמים בשם הפחות התנח"ס, אלא דבא מיד בעצמות דדעות בשם לחלש כל פרנץ א"א, ולעיל מיד בשרשים דדעות בשם לחלש רק בישא דא"א. החלובשים בפרנץ א"א, הי"ט בסוד חנ"ל, כי רק חנ"ל דעתיק מחלשים בסוד וחכמה דא"א, ושאר הפחות כגד טא דא"א, ובמש"ל בסוד. לחאיד ולחשפּיע פון חסד דמ"ח וב"ץ דעתיק לגלגלתא בתר דא"א, זה סוד מה שחסד החסם גורים, ובמבאר שם בע"ח ש"ג חנ"ל, ואמבורח דמ"ח וב"ץ דעתיק לכווא פתימא חכמה דא"א, זה סוד מה שחכמה יש דעם, ובמ"ש חדים במדת דעות, ובמבאר שם. ובת"ל דמ"ח וב"ץ דעתיק לבינה גרון דא"א, מבאר השם ל"ח, בע"ח ש"א פ"ח, דמחמת שאר עדיק יסון גדל מאד, ואן בח בבינה דא"א לקבלו בידות קרובת בישא דא"א, לקד דדת למדת גרון דא"א, ומחמת שנתרחקת יכלה לקבל. משא"כ בשאר פרנצים, מחמת שכל"ח אור עדיק יסון מרחק מרם ותלכש במדה לבושים, יש יסול ובה בבינה לדדת בישא עם החכמה. ובז"ב מבאר בש"ל פ"ח, יע"ש דמחמת פן אין חכ"ב דא"א בסוד

תיקן עמו נקא, הו מבוהט תרן מען דעזיק, שהם ג"ח שמעל דסוד, דהענין דא"א שה"ס תיקן אנטא פקחא, הו מבוהט תרן ידכן דעזיק, שהם ג"ח שמתחת לסוד, ושהנצח דא"א שה"ס דעא דעזיק, הו מבוהט יסוד דעזיק, ושהנצח דא"א שה"ס נקבא דפרדעק, הו מבוהט מלכות דעזיק, והנם שבויר לעיל מסר בתפילה, לאוד לשרש הטבעי'ם דעזיק, תפוששים בו דיקני נלגלגא דא"א, ושום להשפיע לעצמות דת דעזיק, הינו לאוד בכללות א"א המלוכשים בהם, אמנם חבא טידי בתעצבת נוספת וטוהחת משרשי נה"ם דעזיק, לאוד בארען ובענין ובמצחא ובחושמא דא"א (נלע"ה, ומה יז לכא את תאמר בע"ה ש"ג ספ"ב תנ"ל במסכת הרמקית, וטוהן דא"א נעשו ע"י נה"י דעזיק, הינו כי הענין האודון בסוד הח"ב, המנחא והחושמא בסוד הרקע, דה"ק, וטשם ימשך השפע החוה דרך חושמא דא"א, ישיין בע"ה ש"ג ספ"ב, כי פגמות וחושם הוא שם ס"ג באינן דת, ה"י ראשונה בנקב ית, אשר טשם נשיב חוה דחי ל"א, וה"י שניה בצד שמאל, אשר טשם נשיב חוה דחי לנקבא, ודא"ו, הוא הסתל המפסקת ביניהם, ו"י המפושט, הוא חוה דנח בנקב יתן ל"א, וטילי דחי"ד שהם אוחות ו"ד, הם חוה דנח בנקב שמאל לנקי, וכן נמצא בשער דה"ק דא"א ע"א, בייחוד השם פת, יע"ש, ובפת מבורא חושם כל משה"ס כאן, דה"ק.

אחות 1234567

ומנוקבא ישינא דחושמא החוה, ימשך השפע החוה הנקרא חוה דחי לפ"ה וב"ץ דא"א, ויתפתקי

כל הנבחות דא"א, שה"ס השפעת י' המפושט דס"ג, שה"ס הסוד דחכמה שלם, להשפיע באות ה"י ראשונה שה"ס תבינת, ומה שסבה זה מתפתקן כל הנבחות דא"א, תבאר לקשה בספ"ה, ונם מנוקבא שמאלא דחושמא החוה דא"א, ימשך שפע גדול הנקרא חוה דחי, שה"ס השפעת טילי דה' דס"ג שה"ס החכמה דחכמה שלם, להשפיע באות ה"י אחרונה שה"ס המלכות, (נל"ם הינו בסוד ד' חכמה יסר אר"ן, דאבא יסר כחא, דה"ק, דרך דודק שמאלא דא"א, הינו שאן נמשך למלכות כי אם ע"י דא"א, ומבאר דחינו בדרך דודק שמאל, דנמת מוחן דנקי תעצבים בסוד הפילין של יד, דחינו במבורא לחי'א בשעה"כ דודק ד' דהפילין, דענין קשיות דש"י בודק חושמא"ל, מבורא ע"ס תוסר באודות נחא דק"ל ע"ב, דמנוקב שמאלא דחושמא דא"א, עידי לאתקא חוה דחי על מלכא משיחא, שהוא נקבא דא"א, וביותר מבורא בשער מאמרי רשע"ב שם, (ובבאר משה"ס שם באודא, דא מאר דחושמא סוד נקבא ח"ן, וסוד נקבא ח"ן דחי'ן, האי חושמא הוא פרידקא דבה נשיב חוה ל"א בו, נוד חוה דחי דבה וזנין למנא למיה דודק למנע חכמתא כ"י, ובבא תורף דהפ"ים לתועלת תלמידים, דמאוד שכל הנבחות דא"א מתקבצות בחושם, ומבורא שם על תארי"ד בקד"ו, לכך צריך להושיך חוה דחי מוחשמא דא"א, לכפות ולמנע דידים, כי אין

ומשם יצא השפע החוה בגילוי נפוד, דיקן בה, מאד שם קטח נמשך לנקי טשם בסוד תחת דהפילין, אלא שהוא בסחום דרך החוה והצפונים בג"ל, אך לעתיד לבא יצא השפע בגילוי נפוד, מנחת מוחן דני החזקת דא"א, למלכות דפ"ה וב"ץ נקי קדישא דא"א, הינו נפש רכללות האצילות, שה"ס מלך העצמי, ומבורא בהקדמת דחובות תסוד ד"ו ע"ב (ובבאודיט באודות ק"ה עד קט"א, יע"ש), ויתבססנו ויתפתקי כל הנבחות וחדשים דנקי דא"א, הינו בג"ל, שא"א למתקם רק לעתיד לבא, ומבורא בלשון תארי"ד, דודק חוה דחי דבה וזנין למנא למיה דודק למנע חכמתא, שהוא מלכא משיחא, בסוד המלכות, ובמאיר בשער מאמרי רשע"ב תנ"ל.

ומפריק האמצעי דנצח דא"א הנקרא חוה קדמא, ימשך שפע גדול לחסד ונצח דא"א, ומפריק תחתון דנצח דא"א הנקרא חוה תנינא, ימשך שפע גדול לת"ת ויסוד

ברק"ל ע"א, שמבאר שם שאל תד' הותת הם ו' הותת, כי ג' הותת האחרונים כל אחד כלול מכל, והם כבוד שש מעלות לכבוד, והם העצמי ת"ס הוח עדין יומן שמעלהם, ואח"כ עם תביל בע"ה ש"ג מ"ב, במעלת המלכות שהוא עשרה בראש צדיק, והותת לראש פנה וכו', וכו' במסך. וע"ע בע"ה ש"ג מ"ב, וד"ק. עוד מבארים אל הותתות ברע"ט פ' פנחס דרכ"ו ע"ב, יק"ש שמעלים את העצמות עין משותת אף חזות, וא שולמא אילמא דודי כבוד ריבוע שם ע"ב, ומצאים אל ד' הותתות כבוד י' אותיות תריבוע ד' אותיות המשובות אשר הם כבוד חסד"ם. וע"ע בתחילת הקדמת המורה"ו וז"ל לה"ת, שחבא מאמר מתיקונים ברע"ז ע"ב, במאור "רוח אלהים מרחפת" וכו', שמשב זה הוח מהעצמות על העסקים בתורה, ובאשר אין עסקים בהכמת הקבלה, או מחלק זה הוח שהוא חזו של משיח, אשר הוא הוח חכמה ובינה וכו', ואו מאמר "יחיד כי בשר חמט, הוח חילך ולא שוב", שהוא חזו של משיח.

והננו מאתך חכמה בינה ודעת, שבתם נכלל חכל, ומבואר בתחילת הדוש הרעת, יק"ש. עוד נל"ם בס"ד, ראנו מתפללים בזה להגדילנו מבחינת ד'ת ל"ם, מכת השתלשלת המזון הנקראים תב"ד, אשר הם מתלבשים ומתעשרים בשם שח"ם ד"ת. וקיים בנו מקרא שבתוב, ונתח עליו רוח ח' וכו', נל"ם בס"ד, והתפילה בזה להג"כ הותת על ט"ך המשיח, ועתה אנו מתפללים ששבת אנוני לק. ושלמא תארין דעת את י"הו"ל כמים לים מכסים. יק"ן בתקדמת המורה"ו וז"ל לה"ת, שביאר זאת ע"ם המור במדרש קהלת, הותת עוז"ו אשר מלבישת בקלפון, הוא חכל לפני הותתו של משיח, שנתעשרת מקל"ו ולבישין, ואח"כ עם תב"ל ברע"ט פ' פנחס, וד"ק. וע"ע בזה"ק פ' ויקרא דכ"ג ע"א, ד"אמר ד' יתורה, וטן קודשא בריך הוא ללמא דין עדיקן האוריות בממא רמלא משיחא, בון רמלאה תארין דעת את ח' מים לים מכסים. וכו"ב מבואר בזה"ק פ' תולדות דק"ם ע"א, שלעזיד לבא תהיבת החכמה בעולם, וישנו הצדיקים יותר מכללבי חכמה.

יק"י רצון מלפניך י"הו"ל אלהיני ואלהי אבותינו, שיחיה עתה עת רצון, יק"ן בשער הח"ק ד"ח ע"ב ובדפ"ח ע"א, וכו"ה בשער הגלגלים הקדמה ל"ת, כי אחד הצות ל"ה הוא וטן הייתורים, לזות או עת רצון. ומבואר תריב בשער מאמר רשבי" על פרשת ק"ך ק"ר ע"א, הדינו מכת דעת תעלון המכנס את נק" תעלונות, בתעשבות לז מאור החכמה. עוד מבואר שם על פרשת תחומה דק"ו ע"א, כי "עת" ח"ם המלכות המתחברת עם ח"א שח"ם חרצון, ושח"ם ממוכות נאולה לתפילה ויק"ן בשער"ב חדש מנחה שבת, ש"עת רצון" ח"ם רשא דיעין תבילת המתגלה א, וע"ש ב' באורים לז עם תעשבו, ון מצד ח"א ון מצד ח"ק,

ד"א. ומפרק אמצעי הוד דא"א שהוא הותת השלישי, ימשך שפע גדול למבורה הוד ד"א. מור העמקת ד' מא"א לעזק המורה"ו ד"א, מבואר בע"ה שח"ם פ"ה, ויק"ש שיע"ז גדול מ"ק ל"ם, העמקת תחתן הוד דא"א, נעשה כל בון המלכות נקבא ד"א. ומצא כי טמא ד"א שח"ם ת"ת ויסוד שבו הם מנח דא"א, ונקבא הוד דא"א, ח"ם מ"ש בזה"ק, האותו מנח ואודי בזה. ח"ש באודא דקל"ב, ג' הוחן דכללון בנ, שח"ם ג' פרקן ת"ת דא"א, ב' מנח וא' מוד, שמשם נחתו ו"ק ד"א. עוד מבואר שם, כי מוד ת"ת דא"א נעשה חכמה ד"א, ויסוד דא"א נעשה בינה ד"א שח"ם מגדל המורה באור, והרעת ד"א נעשה מתרין פרקן תתאין וד"ג דא"א, שח"ם חסד"ם של שלא תלכשו בא"א. וכו"ב אותה בממא שערם ש"ח ח"א מ"ג ויק"ן שם שמוקת ניספות, עם יישוב תריב"ם. וע"ע בתורה חכמ דמ"ד ע"א במאמר שמוקת דדן, ואכס"ל. ומתחלשלת הותת האבודות, ימשך שפע לזות תריב"ע שהוא חפיק תתחתן הוד דא"א, לעזיד אודו לתאיד ולהשפיע שפע גדול למלכות נק" ד"א. ודינו כמבואר בע"ה שח"ם פ"ה תב"ל, שמפרק ת"ת תחתן הוד דא"א, שהוא תורה תד' חכלל מכלם, וכמ"ש "שארבע הותת באר הוח", מ"שם נתינת המלכות. ולכן בישר המשיח שח"ם המלכות שמשם ט"ך המשיח, תעזיד זה הותת, וממנו ישנו ריבוי החכמה, כי אז התעלה הלבנה וכו', ודינו כמבואר לקטור במסך בטע"ב.

וגם ימשך שפע גדול ממלכות דעתיק המלוכשת במלכות דא"א, לתאיד ולהשפיע שפע גדול למלכות נק" קדישא ד"א, לחשלים בנחת ותיקנות, והיה אוד תלבנת באור החכמה, נל"ם בס"ד, כי לעזיד לבא תמא העמקת נוספת ממלכות דעתיק המלוכשת במלכות דא"א, לחשלים ולחן כל בון תוקן, עד שיהא במחיצה העצמיקת המוכות בע"ה של"ו הסתרת במחיה, וד"ק עם תב"ל בע"ה ש"ג מ"ב, במעלת המלכות שהוא עשרה בראש צדיק, והותת לראש פנה, והיה לעזיד אודו גדול מן השמש, לזותה מבחינת מלכות דעתיק המתלבשת במלכות דא"א. אולם בממא שערם ח"ם ע"ב בדדוש מרמ הלבנת, מבואר בעין אחר, והדינו שאור תלבנת שהוא עולם העשרה, יעלה עד מקום שיהיה ד"א האצילות, תעקא אוד החכמה ואוד החכמה שהוא ד"א האצילות, יעלה עד מקום שהוא דקנא דא"א, ששם תלכשו ד"ת דעתיק וטן, ח"ש הוח שבעתים באור ו' חסד"ם. וע"ע באורים נוספים בע"ה שער ד"ת, ובמפרק הליקוטם על זה המסך בשערה **אוצר החכמה**⁴.

ובממנת ימשך שפע גדול וריב כח למלא משיחא, וממנחת לקל מע"ה שח"ם ושעור מאמר רשבי", אשר ט"ך המשיח מסוד המלכות. ונתח עליו רוח י"הו"ל רוח חכמה ובינה רוח קצת ונבורה רוח דעת ויראת י"הו"ל. יק"ן באור תב"ל

תנ"ל נראה שהמבטן בבאן לחלוקה זו הכללות האצילות, מאחר שגמגמך לשם מנ"ן דא"ק, וד"ק, ולשורשי נרנח"י שלטו. אשר בשמים בתחלשות כל תעלום, חך ז"ן דאצילות אשר אנו בנים שלום, ובדמיון "בנים אתם לה' אלהים", ובמבואר בהקדמת החובות הנדר ד"ל. (יעין בבאורו מאת קצ"ה עד רא.)

ותשפיע חסדים עליונים ורחמים נחלים, נ"ל בסי', דעי
 קעה מיד בהמשכת המשמט שמשד הפיחות, אך בה מיד בהמשכת העלמות שמשד החזקות, ובמבואר בסי', ובמקד ובתרחבה בע"ה ש"מ. ליושלים העלמות ולבית המקדש העליון, יעין בעד מאמר ראב"י פ' קדשים על דפ"ג ע"א, דאם הראשון מסקום ספרו נברא, מנעד בזה המקדש העליון, שהוא בשש אחרות דיצות וקע"ז נראה שיושלים העלמות הוא מלכות דיצות, אשר מחלשות בעולם העשות, וד"ק. התפתח חלומות ושקיעה של יושלים העלמות ושל בית המקדש העליון, נ"ל בסי', ע"פ המבואר בשער"כ דודש נוסח התפילה, שיש בריקע י"ב חלומות כנגד י"ב שבבים, תחפילת כל שבט השבט עולה דרך שער המיוחד לו, ושה"ס י"ב שערים הנ' בסוף ס' יחזקאל ונ"ל בסי', כי חלומות בסוד חסוד, ובמבואר בסי', יעין לחנמא בע"ה שס"ב פ"ג ושקטום שהוא פת"ל, ובדאחא בתוקנים חכ"ב ע"א, 'חלן דילה אותו עשורא דאמצעיתא'. השעים בסוד השלמות, ובנדרש בסי' בזה"ק עה"פ 'זה השער לה', יעין לחנמא בהקדמה ד"ז ע"ב ובפ' בשלה ד"א ע"א.

ותשפיע ותקבל ברחמים וברצון את הפלתו, על ידי שמועאל שהוא בסתר דחכמת דיצות, יעין בע"ה שס"ז פ"ג, שכתב דמנח"ן הוא סוף בעולם דיצות, דשמועאל' למעלה מנט בבראת, וכן מובא בנדר שלום ד"ב ע"ב עד מבואר שם, שו' שרים דביאת נקראים שבעת חסדים, ונרמזתם בשפת ה' שרים דיצות אונם נקראים חסדים, כי תתנתן בחול וקע"ז יש לחקשות סתודו, וכן מזה שמבואר בתפילה ששמועאל' ביצות, וכן משמעות חסדים דמשפיע גם בימי החול. ונ"ל בסי', דדא קדשא מתרצה בתפלות, ודעי כי נדע (יעין לחנמא בע"ה ש"ז פ"ג), כי מלכות של העליון מתחלשות בראש תחתון, וקע"ז שפור י"ל דתפלת שמועאל' בשפת דא במלכות דביאת, אך כאשר מתחלשות וודד בסתר דחכמת דיצות, שפור תוכל לזכות משם תתנתן בימי החול, וד"ק. שמשקדו הוא שם אלהות. יעין בהשלמת מהמשמט דחז"ק פ' בראשית דפ"ז ע"א, ובכ"ב אותה בזה"ה בראשית, שמשם זה תמו ביאת שמים וארץ, שהוא ד"ה את 'השמים' זאת 'הארץ' ויעין בשער"כ דודש ג' דיצות, כי שם זה בסוד חסדים דאבא. עוד מבואר בעד המקום פ' אמור, ששם זה במלכות, יע"ש. ואת"ש קצת עם תנ"ל,

וכן מובא לבין בסודו דרש"ש ודח"ה, באמרת 'ואני תפילתי וכו'. אמנם נראה שאין המבטן בזה לבאן בעת רצון של אחד הצות הללות. רמגמך מן האין סוף ברוך הוא משקדו החיים העליונים, יעין בעד מאמר ראב"י על תחילת הקדמת בראשית, ודעים העלונים הם בבית, שה"ס אלהים חיים. אולם כאן נדרש על חיים העלונים בזה, המשמט מנח"מ, שהם שורש יחוד העלמות תנ"ל, השלמות בעתק וא"א דא"ק. ונ"ל בסי', דדעי בסוד היחוד אשר מנד חסוד עליון, שפע בריכה עליונה וקדושת עליונה לחכמת דמשמטת עליונה, נ"ל בסי', דדעי שגמגמך משם בסוד בריכה וקדושת אשר כנגד החי"ב העלונים, שפע דב"ק לחכמת דמשמטת העלמות שהם עדיק וא"א דא"ק, אשר משם מתחיל חיקון הבורח השלמים במחשבת העלמות, ובמבואר בהקדמת החובות הנדר ד"ג ע"ב ד"ה ע"א ובד"ש ע"א. (יעין בבאורו באחרות ג"ג ד"ד פ"ז פ"ז פ"ה, ומאחז ע"א עד ז"ל, ובאחרות ד"ג ד"ז ד"ז, ובסי').

אוצר החכמה

ותפתח סקוד אותה דחכמת דמשמטת עליונה, לחשפיע קדושת עליונה ובריכה רבה, נ"ל בסי', דדעי
 המשמט חוב"ק מעדיק וא"א דא"ק. לשורשי סקודות העלונים של שרשי החסדים העלונים ורחמים הנדולים, נ"ל בסי', דדעי לפרש פ"א וישימות דא"ק, שהם שרשי החסדים העלונים שמשד א"א עלאן דדעו בסוד דחכמת, ודחכמות הנדולים שמשד ישימות דדעו בסוד חכמה, ותפתח האוצר חסוד העליון השמים העלונים, נ"ל בסי', דדעי לפרש פ"ג ד"ן דא"ק, שהם אוצר חסוד העליון בסוד חוב"ק דא"ק, השמים העלונים בסוד ד"א דא"ק ושהם נשפע לכל פרש פ"א אב"ע, מאחר דשיעד פרש פ"א האצילות כנגד ז"ן דא"ק, ובמבואר בתרחבה בהקדמת החובות הנדר בסי'. (יעין לחנמא ברי"ד ע"א, ובדמיון מאת ס"ג וא"ק, ובד"ז ע"א מאת ק"א וא"ק). ותשפיע חסדים העלונים ורחמים נחלים שמשד החי"ב כנ"ל עד נ"ל בסי', דדעי מבחנת חיקון מ"ה וב"ק, ובנדרע דחכ"ה מנד החסדים, ובכ"ן מנד הנבירות אשר מתחברות עמם ונמשכות לשני חסדים נחלים, וד"ק. לכל הפרשופים העלונים, דעתיק ונזק' וא"א ונזק' וא"א וישימות ונזק' ויעקדי' אשר הם י"ב פרשופים המבוארים בהקדמת החובות הנדר ברי"ד ע"א וע"ב. (יעין בבאורו מאת קס"ז עד קס"א). דכל העולמות הקדושים, ע"פ תנ"ל שגמגמך מנ"ן דא"ק, דדעי לכל עלמות אב"ע דאב"ע, אולם יעין בהקדמת החובות הנדר ד"ז ע"ב, (בבאורו מאת קס"ב עד ק"ע), שמבאר חלוקת חי"ב פרשופים ע"פ דודש דיעה, בסוד תב"ד דסתר ודמיון ודמא, כי תב"ד דסתר הם עדיק ונזק' א"א ונזק', ותב"ד דמיון הם א"א וישימות, ותב"ד דמא הם ז"ן ויעקדי'. עוד מבואר שם דחלוקת זו ד"ב, דא בכל פרשופ, ובכללות האצילות, ובכללות כל העלמות. וע"פ

הכחית שם שמעאל הוצא ממנו תוא בסתר החכמה ודעת, וד"ק.

ו**ברכנו** אבינו בלעז יחד באור פניך, גל"ס בס"ד, בסוד האמת שעלה בתוך שמעז פנים העליונים רא"א, וממבאר בע"ה שר"י פ"ד, יע"ש. ותשפיע לנו תורה וחיים אמתה וחסד צדקה ורחמים ברכת ושלום. גל"ס בס"ד, ר' זנות אלו, בסוד ר' פרנצים הנרמזים ב"י אחרות ת"ת, עם התחברותם בנק' שלום, תסכות בת תחילת וחינו כי תורה וחיים, ח"ס א"א עלאן שבגד החכמה (זקן חיים בני חכ"ס). אמתה וחסד, ח"ס ח"ן תבולתם שבגד חת"ת. (זקן בניק ת"א מתחיל מהסוד). צדקה ורחמים, ח"ס יעס"ה שבגד חכמת (והוא בסוד החכמים תדקא העלמה). ברכת ושלום, ח"ס יעק"ד שבגד השלכות הנקראת ברכת, עם התחברותם ביסוד הנקרא שלום. וקטע תפילה זה, הוא מהסוד במסכת שם שלום, בגדע.

ו**שבע** את העולם כולו פשוט, וטלא ידנו מפריותך ומעושר פתגת ידך. קטע זה, הוא מהסוד במסכת בוך עליו, בגדע. ויעין בסידור הרש"ש ולח"ה בגזנת הסלחות, "אלהינו שבשמים חן שבע בעולם", שציר שם לזין בשם ע"ב עם שם אלהים במילוי יודין העולה בני' ש'. ונראה כיצד חסידים, חסבה חובד שם ע"ב לחיזוק שם אלהים, במשך השבע בעולם. ולזון "טלא ידנו מפריותך", מטר בגז"ק פ' לך ד' רפ"ה ע"א, בעשרה דוקדוק מטר דודק, דברכה ר"ש על דחת מיל יוד בגין מנאץ, יע"ש. וכן ר"ת שלו בני' ח"ס. וכן מעשר מתנת ידך, אלא שנראה דה"ל בסוד חכמת, שמישם במשך העשר, משאל' מילי ידים במסכת מצד החכמה, וד"ק.

ו**יבכשו** החסיד את בעסק, ויטלו החסיד על פדותך, קטע הבא, הוא מהתפילה שאחר פירת העקרת ובסידור הרש"ש ולח"ה אותה, ויבכשו החסיד דעתך. את בעסק ד"א, וטלו החסיד ד"א, על מידותך ד"א. ותתננע קטנו ילולת אלהינו בסידור הרש"ש ולח"ה אותה, לזין בזה על א"א, עם יתוד יאחזיק"ה. במדת החסד ובמדת הרחמים, והכנס לנו לפנים משורת דרך. כע"ז אותה במס' ברכות ר"ז ע"א, במסכת רבי שמעאל בן אליעזר, בהכנסו לפני ולפנים, יע"ש. וגל"ס בס"ד, בבישת הרחמים את הכנס, ע"ס המבאר במסכת ערסין ר"ח ע"ב, דפליגי ר"א ודיב"ת, אי כובש או נשא, ופרש"י ד"ב אלעזר אמר כובש, הקדוש ברוך הוא כובש ומסחר עונות תחת מוחלת כמא הכבוד, כדי שיסירנו חובות. נשא, נשא ומנחה בף הקטנות למעלה כדי שיכריעו חובות. ומצא בזה, כי כאשר בא הכנס להסירנו, כובשו הקב"ה ומכסה את העונות, בשביל להכריע את הכף וכו'. (ועין במסכת ר"ה ר"ז ע"א, שפרש"י בעין אחר, לזהות כובש את חובות למטה להסיר את כף המאונס). עוד יל"ס וחינו מלשון

ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים כבר נזכר לעיל, וחינו בסוד החכמה המוחן דה"ב אל' בחכמת שלמות המ"ה וב"ן. לשביעת, חינו בחכמת השלמות השוכנת בתחתונים, בסוד מש"כ "שכחתי מנוכמי". לתת לה בזה גדול לצאת מתוך הקליפות, אשר בשן תגלות הוא מלכשת בהם, כי "תגלות יודעת מוח" וכו'. ולפשוט מעלית חבגרים הצואים, חינו באמור בוכית ג' ר', על יחשע חסין תגול, "חסיד חבגרים הצואים מעליו", ומבאר בזה"ק פ' פתח דר"ד ע"א, "דקסדרן בישן דבר נש, עסרין לזה איען לכושים צואים", וחל"ו נקשים לכושים הצואים לשכנת, מסח עונות ישראל בזה ותלביש אותה פורפירא עילאת קדישא, חינו לבוש עלון הקדוש. וגל"ס בס"ד, דלבוש זה חינו מצד החכמה הנקראת קדוש, אשר הוא תודות את החיצונים, ובה תלוי שלמות הבורחים, וד"ק עם תג"ל במחשבת העליונה, ועם תוסף בע"ה של"ה פ"ו בעין חנוכה.

ותן לה בזה גדול לצאת קטח כל ניצוצי הקדושה שנשארו בקליפות, חינו שלמות עלית כל הבורחים רב"ן שנפלו במ"ע התחתונים, שבה תלית הנאילה ובאת השטיח בב"א, וממבאר בב"ב. (יעין לחנא בע"ה ש"ס פ"ו וכו"י פ"ו ובש"ס פ"ו ובש"ו פ"ו). ויעין עוד ברחובות הנודי ר"ב ע"א ובד"ו ע"א, (ובביאורים באחרות ב' וקט"א), האבמ"ל ח"ל בלע ויקאנו מבעני יודשנו אל. חינו יצאת כל ניצוצות הקדושה במ"ע התחתונים, וחזרם אל אצילות העליונה, שזה נמש במת שדיו בלועים מתחילת במשן הקל'. ויורשינו אל', גל"ס בסוד ידשה הנכרת בשערים פ' פתח, יע"ש. ובחזית אל', יל"ס בסוד חתיקן בשורש דס"ג, (שנסטו בשלשלת החכמים), שחם אחרות יא"י העולם בני' אל', וד"ק. ובפע"ה שער הקטנות פ"ב, מובאר לזין בזה במסכת חקע בשורש וכו', ח"ל "כשאמר קבצנו יתד מארבע כוונות הארץ, יסין לשם חב"ו, ח' בקטן ב' במגל ו' בשבא, שעולה עם נקוד ע"ב והוא שם א' משמות ע"ב, הוצא מספוק ח"ל בלע ויקאנו". וגל"ס בס"ד, וחינו קב"ן כל ניצוצי הקדושה של השלמות הנקראת ארץ, מ"ד כוונות הארץ שה"ס ר' קליפן תג"ל, לארצנו, חינו בחזית אצילות העליונה. ולתעלותה אל מקומה השורשה העליון דעין תחיים. בפשטות וחינו בבחנת התחברות עין הרעט שה"ס השלמות, עם עין תחיים שה"ס תח"ת. אולם יל"ס ואת על התחברות השלמות של י"ס רב"ן שה"ס השלמות, עם י"ס דמ"ה שה"ס תח"ת ועין תחיים. עוד יל"ס בס"ד, כלפי גדלותה במדינת השביעית, שחא סתרה כסתו, וממבאר בע"ה של"ו.

בס"ה, הדינו המעטת התמרים הנקראים גדולה, עם שפע התבואה
 וחגא מל"ב נחביותה העולם בס"ה. הדינו כי שפע התבואה
 והחמס, יוצא מבחמ"ק לכל העולם, ובסידור הרש"ש ואל"ה אותה,
 וחבטו בנין העין, מחדה, ויגדל כבוד במחצית ביטוי, בגדלות
 שלם, (ומראה דא"ל לכל בנה שמעו לקמה במסך, גלה כבוד מלכותך,
אוצר החכמה על העין).

אבינו מלכנו אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מחדה,
 גל"ב בס"ה, הדינו העצמה האחת יסוד ראבא בגלות,
 ובגל"ב של"ב נחביות התבואה עליהם בס"ה. (שליח כי בסידור הרש"ש
 ואל"ה, אותה לבין מה על פרנץ העין). והענין והנשוא עלינו לעני
 כל חי, גל"ב בס"ה, הדינו שמחה הארה זו, נחמדים כל פגמי חיבור,
 העומדים בחיבות "לעני כל חי". עוד יל"ב בבחינת תולדות הדיא
 בבחינת "לעני", העניקת ע"י חיבור הנקרא "כל חי". וכן "לעני כל
 חי" עולה בני החל, הדיא עולמית שפירמא דלת לה עיני,
 ובמבואר בשע"כ דהש"י וחי' דק"ש ובתחילת דהש"י העצמה,
 יע"ש דה"ק, וקרב פוזידיט סבין הנשים, גל"ב כבוד העלאת
 נצוצות הקדושה מתוך הקל, והפוזידיט כנס מידותי ארץ,
 גל"ב כבוד העלאת מחד ב"ן מתוך ב"ע התחתונים, שהם ירבותי
 ארץ, מאחד שנשבר כל פגמי תולדות לפירמא ואמצע ליצירת
 וחצין לעשרה, ויודע כי תולדות נקראת ארץ, ש"ד כי בסידור
 הרש"ש ואל"ה, אותה לבין מה על נשמתו דאולין עיבולא.

וחביאנו יהודה אלהינו לציון עירך ברית, ולידו שלם עיר
 מקדשך בשמחת עולם. הדינו כבוד חזק פרנץ
 חל הנקראת צין, ולאת הנקראת ירושלם, ובמבואר בשע"כ
 בדרוש חזקן הצות. עוד יל"ב כבוד חזקן יסוד ומלכות העין,
 הנקראים צין וירושלם, ובמסר בע"ה ש"כ פ"ט ובש"ה פ"ג
 ובשע"כ דהש"י חי' דוח"כ, מבואר הדינו כבוד החתום שלם,
 ש"ד, שבסידור הרש"ש ואל"ה אותה לבין יסוד העין, ולידו שלם
 מלכות העין, ודינו ממש במחשבת חב.

אנח אלהינו, גל"ב כבוד חזקן שם ב"ן העולה בני א"א, וכן
 כבוד חזקן ק"ב נצחין דשליח ע"ב פ"ט ומ"ה, העולם בני
 אלהינו, המבוארים בע"ה ש"ש פ"ג עד יל"ב בע"ה, ע"ה המסר
 בע"ה שלם דהש"י, במסות ק' פרנץ דחד אוד מים רקע דר"ה,
 ואכמ"ל. השם נעשה לפנך גל"ב בס"ה, כי כל אל כבוד תולדות,
 שהם עשית הקדושה. ודינו כי שם הוא כבוד תולדות, ובגדוש
 בל"ט בזה"ק ע"ה "דעש דוד שם" (יעין לזנא כל תולדות דקט"ב
 ק"א). וכן תולדות כבוד העשית כבוד, וכן לפנך הוא כבוד
 תולדות, ובמסר בע"ה שפ"ז פ"ג את קרבנות חובותינו, גל"ב
 הדינו על קרבנות המאה אשם וכו', שדינו מתייבים בהם, ולא
 יכלו לקרבנם, והנחת המסר במסכת שבת ד"ב ע"ב, שאמר ר"י

הסודות הכנס, ובמסר במס' ב"ב ד"ט ע"ב, "בכרמא לשמר
 משכנתא". עוד מבואר פרע"ט פ' פתח דרנ"ב ע"ב "אד"י כבשן
 דלת, האודי כבשה תחת בעלת, ובנזנה אחמד (שמות י"ט) ודד
 מי עין כל פגמי אשר דד עליו חי' מאה, ויעל עשנו כענין הכבשן,
 ולא כבשן ראש דהדומ, אלא כבשן דכח כבש החסד לעשות,
 כי מוצלן ובעין בעשות, כי יבשו חסדך את כעסך, ויבש כבש
 דהחמא למה ק"י. ויעל חסדך על מידותך, הדינו גל"ב דהחמס
 והעשרתם את מידות דרין, כי בן חרין כבוד מידה צמצום וקצבת,
 משא"כ החסד והרחמים כבוד התחשבות מעבר לשוהת והתבונה
 במידת החסד והרחמים עם התבוננות לשגשג מידות דרין, גל"ב
 בס"ה ע"ה המבואר בזה"ק פ' אמור ד"ק ע"ה כבוד עקדת יצחק
 שבתקיעת השופר, ששנצא מידת דרין וסתרית בן החסד והרחמים.

ובמובך תהלה, ישוב חזקן אפך מקמך ומעריךך ומאריךך
 ומנחלתך. גל"ב בס"ה, ^{הענין} כי במעשית מוכי תהלה,
 הדינו בגל"י הארה התמרים הנקראים גדולה, דרך חיבור הנקרא
 מ"ב, ישוב חזקן תאף מעטו שהם ישראל, ומערה שהוא ירושלם,
 ומארגו שהוא ארץ ישראל, ומנחלתו שהוא בית המקדש. (אלא
 שגל"ע כבוד דהדומ, ש"ד, כי בסידור הרש"ש ואל"ה אותה,
 ובמובך תהלה, חסדים דרעק דאצילות, ומסודר שם על מעמד חי,
 ומעריך ו', ומאריך חי, ומנחלת ו'.

ויעלה ריבוא רניע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויחבר
 ויכוננו חסדן אבותינו, ויכרין ירושלם עירך
 ויכרין משיח בן דוד עבדך, ויכרין כל עמך בית ישראל
 לפנך, לפלישת לשונות לזון ולחסד ולרחמים לחיים טובים
 ולשלום. קטע זה מיעלה ויבא שבמסות רצה ובמסות רחם,
 ואמורים בזה חי' לשונות של תפילה בתחילת, עם חי' וכוונות
 באמצע, עם חי' לשונות של תפילה בסוף, וצ"ב עומק וסוד דהדומ.
 ומראה לזנא בס"ה, כי חי' לשונות של תפילה האמורים בתחילת,
 הם כבוד חסיד, שהוא שמירת כבוד. חי' לשונות של תפילה בסוף,
 הם כבוד תולדות, שהוא שמירת כבוד. חי' לשונות של אצות
 שבאמצע, הם כבוד חסד שהוא חת"ה, וכוללים בזה חי' לשונות,
 כבוד חי' פרנסיים. ודינו כי וכווננו, כבוד א"א, חסדן אבותינו כבוד
 א"א עלאין העללים באבא, חסדן ירושלם עירך כבוד ישמ"ה
 העללים באבא, חסדן משיח בן דוד עבדך כבוד ח"ן העללים
 ב"א, חסדן כל עמך בית ישראל כבוד יעק"ד העללים בעין, וד"ק.

ותשוב ותרחה על שבינתך ועלינו, ועל מקדשך ברחמיך
 דרבים, קשר דרבים, לזנא תשראת העשיתה על
 ישראל מכת המקדש. ותגדל כבודו במחצית ביטוי. הדינו ע"ש
 מנ"כ בזה"י ב' ט', "גדל ידו כבוד זה תבית האחרון מן הראשון",
 ובמנ"כ האבודתם במיאר תפילה מוסף רפפת. ולפי חסד גל"ב

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו וחסידים ביעזבו
יעלו, נ"ל במ"ד, רצדקים ביסוד, וישרים בח"ל, וחסידים
ביעזבו, ויבדעו ויעזבו לחטא בע"ח שליח פ"ב ומש"ל פ"ד ופ"ט ובעזבה
פ' וראו, כי בזכות חיות העליון, שיד ביעזבו, והתחתון ביסוד, אך
בח"ל בעצמו אין חיות ולפיכך נקט בישרים רק לשון אזהרה של
יעלו, מש"ל בצדיקים, יראו מצד המלכות החל וישמחו, וחסידים
ביעזבו מצד אלה העליונה יעלו, וד"ל. ובסידור הרש"ש ואל"ה
אחא, רצדקים חייט צדיק וצדק, שח"ס יסוד ומלכות, וישרים נ"י
ב"ס מנצפ"ך, גדיט של שוהם, וממבאר בשע"ל ובסידור, בסודות
ל"סן שמו מאחבה, ועולותה תקפץ פות, ממבאר בחז"ק פ' ב'
פקוד דר"ו ע"א, שהוא מניעת המנעמן הנקרא עולה מלקטת, סבה
המקרת הדין, ושע"ז חבל ביהוד בראו, ח"ל "בין דבר קטנה דינא
מכותא, כלל אחד בחבורא חרא, ועלמא וחתא בשלש, ובין (אוב)
ה' ב"ו) ועולות קטנה פות, דלת לה רצו לאמטא ולקטנא
בעלמא, ובין כלל ביהודא חרא ביקא אח"ה. וחדשעה כלל
בעשן תבלה, ממבאר בשע"ט פ' עקב ובשער מאמר רשב"י על
דר"ד ע"ב, ^[מקור: 10] ומאמר שגם הקלוות והדחצנים נחנים ומתקיימים סבה
דעז הקדושת, כאשר תבדוד כל תעצמות, ישאר הם במגרים
מחוס, שאין להם שום חיות, ומאלהם מתבטלים. כי תקבד
ממשלת ודין פן הארץ. נ"ל במ"ד, דהמבון מה שיחזו אל
הישרים, בעת שישלח אחיהם הדחצנים והקל' בממשלת הנקראת
ארץ, וממשלת דין, נ"ל כי חייט טק' דס"ס הנקרא דין, ושלמא
עלת, וממבאר בע"ח שפ"ח פ"ג, וד"ל שו"ד כי בע"ז ממא
בסידור הרש"ש ואל"ה, רעל ממשלת ודין, סוב פ"ס וטק'.

ותמלוך אתה הוא יהוה אלתי במדבר תרש"ט ואלה
אחא, ותמלך שם ב"ן, אתה אמא, הוא אימא, ה' י"א,
אלתי מלכות. פתח על כל מעשך, גלי' חייט במחנה כל
הנשמות שמתקשרות. בחד ציון משכן כבודך, גלי' חייט במחנה
כל תרומן שמתקשרת, כי כן חסוד במחנה החדה. ובחדש'לם עד
תקדשך, גלי' חייט במחנה כל הנשמות שמתבראות, כי כן
יחש'לם עד התקדש הוא בסוד הבראת. כמטוב ברבדי קדשך,
גלי' חסוד מה מחנה כל החזות שמתאצילות, כי כן הקדש
כחכמת. ישלך יהוה לעולם אלדך ציון לחד וחד תלולית.
ע"ם תג'ל יל"ם, יסך' ה' לעולם, בסוד תעשרת והמלכות. אלדך
ציון, בסוד חיצונה ותג'ל לחד וחד, בסוד הבראת והמחנה
תלולית. בסוד האצילות והחכמת ודו"ק.

רבונו של עולם, גלי ידוע לפניך שרצוננו לעשות תשובה,
אלא שמאד שמעיתם בתעלום כי פתום דלילי ע"ב,
מאד חידו עב רב, שהם תבנים ביהמ"ל מאד שמעית.
אולם תזקוקם דע"ב ע"ב, מאד שהם פלגות, וזמא שחיל

שיבא תבוא שמינה לשיימה ביה"ק. תמידך בסדרך ומוספך בחלבתך. נקט במידך בסדרך, לזהות על היותם שנים לום עולת חסד, בבוזר ובין הערבים. ובמוספך בחלבתך, לזהות משתנים לפי חסדכם. ונל"ס בס"ד עסק החסדים על"ה חסד, כי תמידך בסדרך, הוא בסוד דוגל שמבדעת פרצף חסדכם, שהוא תחבול"ה חסד"ה, הנבוא לא תפרע, כי"ו כי בראשית. משא"כ מוספך בחלבתך, בעד דוגל שמבדעת פרצף חסדכם, שהוא תחבול"ה חסד"ה, ובמוספך בעקב"כ בתחילת חסד המועדים, ובמזל שלום ד"ג על"ה, יע"ש. שו"ר, כי במזל חסד"ש ונח"ה אחא, תמידך בסדרך, בעד חסד"ה, ומוספך בחלבתך בעד חסד, ונראה באורו בס"ה, תאחד שפת"ה במצאים החתול"ה העקרים, קאמר תמידך בסדרך, משא"כ חסד המצאים בחוספת בבחנת כללותם, ונשם משוער לטלית שהוא חסד, אשר בה חסד"ה חסד"ה, קאמר ומוספך בחלבתך, ויש לקשר נ"ב עם תאמר בבחנת חסדכם חסדכם, ונ"ק.

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תחלה ליראך ותקח טובה
לחורשיך ופתחתן פה לביחלים לך, נ"ל: ר' בקשות
אלה, כבוד ר' מדרשות הפת"ם, שהם כבוד ר' מדרשות ר"אנשי חל
ירא אלהים אנשי אמת ושנאי בצע"ל, ובמבואר בב"ם בות"ק
בתיקונים. וז"ל כי תן כבוד, הינו מסוד החכמה, ותחלה ליראך,
מסוד הבינה יראה העליונה, ותקח טובה כבוד חת"ל, ופתחתן פה
מסוד השלכות, וז"ל: וקבע זה עם העמך ודברים, נמצא בתפילות
ר"ת יהו"ל: בתוספת שבמדת האל תקחש, ועיין בשע"ל: דרש
ו' דר"ל, שביאר מה שאנו אומרים ותקח טובה, להיות שצריך
לפרש שיהיו לשבת, ובמסד בות"ק פ' וישלח דקט"ו ע"א, עוד
ביאר שם, כי תקיף הינו היצירה והענינה שהם תיק ל"ה, שמו"ם
נמצא דוקא לישראל המשרים, ובמדרש הרש"י אלה"ה אה"ה, ובכבוד
הינו ל"ה נתיבות חכמה, ותחלה עת"ל נ"י אג"ה, שמוחה לארצך
והשמן לעיניך נקט לשון שמוחה שה"ם הבינה, להשפיע לכללות
ארץ שה"ם השלכות, ונקט לשון שמוך ש"ם היסוד, לצורך השתתק
הנו השלכות הנק' עוד, מסוד פ"ד ד"מ, והנתיבות קיין לרוד
עקבך, מבואר בשע"ל שם, והינו ברחל הנצמחה מנחה למעלה,
יש בה רק יהוד תי"ה אלה"ם ותי"ה אר"ה, שהם נ"י בא"ה,
ובמדרש הרש"י אלה"ה מבואר למה בזה ברה"ה של קין לרוד עקבך,
עם נ"י תיבות, השלים כמנין יהודים המא"ה תי"ל עוד אה"ה שם,
כי לרוד הינו רחל, ועקבך בני' א"ל אר"ה, ועדיפות נ"י לכן ישי
משיחך, מבואר בשע"ל שם, והינו בל"ה שהוא הנחת הבינה,
ולכן יש בה נ"ל את יהוד חנ' של תי"ה אה"ה, ונ' יהודים תי"ל
בני' נ"ל, וז"ל ועדיפות נ"י לכן יש, ששאלה יא משה בן דוד בן
ישי, וז"ל במדרש הרש"י אלה"ה, במדרש ב"מ"ו, הינו שמו"ם
שיהיה במדרש וב"מ"ו. (כי יוכל להיות במדרש שלא ב"מ"ו או ב"מ"ו
שלא במדרש.)

שוכנת ללמוד ולא ללמד. ומענינות מצות ומענינות מומן, ומדלות ומשפלות ומחסרון בים, צליע על כפל התפילה בת, ומדבר ומטנפת ומבל נידות קשות ודקות חסידותיות לבוא בקולם. כיו"ב בתפילה מר ביה דרבינא באלוי נצור וכו', ומכאן במסכת ברכות ד"ז ע"א, ועל כיו"ב במסכת סוטות ד"ח ע"ב.

ידוי רצון מלפניך יהוה אלחי ואלחי אבותינו, שתבטל בה כל חצרים לנו, ובה כל המשפיעים והמקשרים עלינו העליונים והתחתונים, מבורא בכ"ט, כי הם המשפיעים והמקשרים למעלה ולמטה, יעין להנשא בזה"ק פ' משפטים דס"ח ע"ב, ולא יחיד להם בה לחשטין ולקשרין עלינו. ותצוה למלאכיה מלאכי חשד, היינו המלאכים שמבטלת החיצונית, ומכאן בכ"ט, יעין להנשא בע"ח שכל"ה פ"א ובש"ס ספ"ה. ולכל הנמצאים והנבראים והיצורים והנעשים, נל"ש דהיינו נשמות בני אדם מכל חלק אבי"ע, שמבטלת המנוחות. לעמוד לנו ולסייענו ולאמצנו ולאטין את בחנו, ושלא יחיד צדים לנו ומשפיעים אותנו, לא למעלה ולא למטה, אלא שיחיד הכל קודרים ומסייעים אותנו ומאמצים את בחנו. מקור תפילה זו במסכת סנהדרין דס"ד ע"ב, "ריש לקיש אמר כל המאטין עצמו מתפלה למטה, אין לו צדים למעלה. רבי יוחנן אמר לעולם יבקש אדם חסדים שיחו הכל מאטין את בחו, ואל ידו לו צדים למעלה". ונחיה אחרים למעלה ונחמדים למטה, ע"ש הגמ' בברכות ד"ז ע"א, יע"ש ובגמ' קדושין דע"א ע"א ונל"ש בס"ה, כי למטה שיך נחמד, ששם חסידים ליוות כבודו, משא"כ למעלה לא שיך זאת, כי אם מה שארוב שם. ולפי מרחק של דברים, נחמד דריש בכ"ט בזה"ק, (יעין בפ' ראשית דכו"ז ע"א ובדקדקים דל"ט ע"ב), דהיי מבחינת היסוד, שבה להשפיע למטה במלכות. משא"כ ארוב היינו בחינת החסד, המקבל מן הג"ד שטעלו, וד"ק, ולא נבלם ולא נבטל לעולם ועד. מברכת ארבת עולם. (ארבת רבת). ונל"ש בס"ה, כי עיין הכללות, מיוחד מנחת עשה בראי, ועיין המכשיל בעבודת מצות לא תעשה.

ותוכנו לבנים צדיקים חסידים קדושים, צדיקים מבחינת היסוד, חסידים מבחינת החסד, וקדושים מבחינת החכמה. ותוכנו אנתנו ודענו, לנו ולתואר ולבה ולקושר ולבגדית ולחכמה ולבינה ולדעת ולזקנה ושיבת מובת. במסכת אבות פ"ו אות' א' רבי שמעון בן שאול אמר משום רבי שמעון בן יוחאי, חבי ורבת ותעשר ותבטל ותחכמה וזקנה ודחיבת ורבות נטת לצדיקים ונאח לעולם וכו', אלו שבע מדות ששנו חכמים לצדיקים כולם נקדשו ברכי ובגו"ל. חסידים בה תואר שמו נכלל בגי', גבורה שהוא נכללת בה, ובנה ודעת שכן נכללים בחכמה, אלא שצליע מה שהשמים כבוד, ושם היינו

נחש בחו, יע"ש. ושקבוד מלכות וחסדן בים מקבבים. יחי רצון מלפניך יהוה אלחי ואלחי אבותינו, שתצילנו מזה, תפילה זו היא במסכת ברכות ד"ז ע"א בתפילה רבי אלכנדר, אלא שלא נזכר שם חסדן בים. ונל"ד שמוקד היסוד זו במסכת קדושין דס"א ע"ב, "אני רבני שלשה דברים מעבדין את האדם על דעתו ועל דעת קנו, אלו הן עובד סוכים, ודוח דעת, ודקדוק עניות. לשאי נפקא מינה, למוכר דחמי עליהו". ונל"ש דע"ס בכלל שקבוד מלכות, ושאר שבעה בכלל דוח דעת, (ע"ד דקדוק תנ"ל), וד"ק, תסייע לנו ולבנינו ולדענו ולדע ודענו מקתה ועד קולם, ולאנשי ביתנו ולכל הנלדים אלינו, המסייעים אותנו בעבודת השם, והמתנים אותנו מנבסחים, ומחזיקים בידנו לשבת על ארסת הקדש תוכב"א, ללמוד תורתך לשמח, ולעשות רצונך ולעבודך בלבב שלם. היינו בחינת חלמוד בפה מפור דוח, ובחינת קום המנוחה ממנוחה מנד הנפש, ובחינת עבודה שכלל זו תפילה מצד העשיה.

[דברי ר' יוחנן](#)

ותצילנו מיצר חרע היינו של גות, וכדאחא במסכת קדושין דפ"א ע"ב, וכן ביאר תפילה מר ביה דרבינא באלוי נצור וכו', ומכאן במסכת ברכות ד"ז ע"א. ומבטל חסא ועין ופושע, היינו שגות ודעות ודברים, וכדאחא במסכת יומא דל"ז ע"ב. ומבטל צרה וצוקת ע"ש חפ"י בישעה ח' כ"ב, ונל"ש בס"ה, כי צרה היינו מנסה, בעקף על ידי איום ופחד וצוקת היינו כאשר נשלח אליו הרעה בפועל כעק וסלע. ומשפחות, היינו דבר המאבד ומבטל. ומשקבוד מלכות צליע על כפל התפילה בת, שכבר נזכר מלפני. ושם מיד חסא בשיקבוד מלכות שבוטן ביאת השנית, וד"ק, ומחבלי משיח שעל זה אמר שלא ודבר בגמ' סנהדרין דצ"ח ע"ב, "יחי ולא אתמינה". וע"ש בברייתא, שחנצל מה צריך לקטוף מורה ובגמ' וליחד מן החסא, יעין בפ"ט שם, וחבלי משיח היינו נדל של משיח, והיינו ככל ששנינו אליו בעזותו. א"נ פתחים ומבטלים שיחיו ביטוי מן האמות. ומעריב רב, כבר נבאר לעיל ע"ד רע"ט פ' נחום, דה"ל בכלל שאר שבעה, ומבטלת מן ומנוג, יעין בספר דלקדשים על פ' יחזקאל ל"ח, כי נט ומנח בגי' ע', כי אז מלך על ע' האמות, ונאח ליהלום עם ישראל ומדינת של ניהום איתא במסכת שבת דק"ח ע"א, "אמר רבי שמעון בן שאול רבי יוחנן בן לוי משום מר קפרא, כל המקום שלש סעודות בשבת, נצול משלש פורענות, מחבלי של משיח, ומדינת של ניהום, ומבטלת מן ומנוג". ומכאן בפע"ח ש"י משבת, שבעה חלילה נצולים מחבלי של משיח, ובסעודת שחרית מדינת של ניהום, ובסעודת מנחה מבטלת מן ומנוג. ומבטלת חקבר, יעין במסכת חובת הקבר פ"א ה"ח, דקאמר ר"ש משום ר"א, שקשה דין הקבר יותר מדינת של ניהום. ומענינות תורת יעין במסכת סנהדרין דכו"ד ע"א, דהיינו בעולם

הקט מנו" וכו'. ואל תצריכנו לצאת מארץ ישראל לתועת לארץ. ובמש"כ ביקרא י"ח כ"ח, ולא תקא הארץ אחכם בממאכם אותה וכו', שהוא סבה פגם העונות בשכינת הוהם לנלות. ותובנו לראות בבנין בית המקדש ובנו שהתפלל הוה תוקד ע"ה בשמאל ב' פ"ו כ"ח, והראנו אותו ואת גות'. וכן נטנא בתפילת מוסף, "הראנו במינינו" וכו', ונ"ל הדינו מוסם שירד בני וטוהכלל מן השמים, ולא תעסק במינינו כלל, כי אם בראות, ויש לתנו כזה את חתוקן שמבחינת תראות, לטלמים רבין שיצאו מעד א"ק, (התמידים כתי מין), ודינו בסוד השוכנת החכמה הנקראת ראות, וד"ק, במחירה בימינו, אמר, בן ידי רצון. נ"ל בס"ד, כי אמר ה"ם חזון ג"ן בשמות תי"ה אתנ", ואנו מתפללים שכן ידי רצון, ודינו שהוא בשלמות חזון העליון דא"א, קם התגלות רצון העליון דא"א.

מנעם שיש לבחור מן הכבוד, ולפיק אין להתפלל על זה, אלא שהוא מציאות המנעק לצדיקים. ויחיד לבנו מסוד בירדנו שלא נשבתק, כי מן השכחה בלב, ומסתובב בתחילים ל"א י"ג, "נשבתתי כמא מלכ", וסוד הדבר כי השכחה מבידעת הסחן הכינה האוה בלבא. ויעין בשער הח"ק דכ"ס ק"ב ובע"ה שפ"ו פ"ו ובשער"ש מ' ואחתק, וד"ק. וחבל הוא לעשות רצונך ולעבודך בלבב שלם. נ"ל דהמכוון בכל מעלות אלו של גי ותואר וכו', לעשות רצנו יתבדך בלבב שלם, ולפיק אנו מתפללים שהוא מסוד לבנו בירדנו שלא נשכח אותו יתבדך.

ותתן לנו ישוב טוב מארץ ישראל, ללמוד תורתך לשמח בלי שום מירא. שדנו בדינת הישוב טוב תנ"ל, ואל תשליכנו מלפניך, ודינו במסתלקות השכינה ודוח הקדוש, ובמש"כ בתחילים ג"א י"ג, "אל תשליכנו מלפניך ודוח קדשך אל

אוצר החכמה

אוצר החכמה

תפילה לאחר חצות לילה בחרש"ש ולה"ה

סודותקת מספר אמת ליעקב בקונטרס שפת אמת דקב"ב ע"א סי' י"ב

(תחילת התפילה נמצאת בספר חסידים חסידים מספרת חנוכה פ"א)

תפילה שסידר בחידי החסיד וצוקלי, לאמירה בכל לילה בעת שיאמר תוסין חצות, ובה תוארה:

הבט משמים וראת, עדה תמה שטוחה באיסקופת היסוף, ולבה קודעת עניה סוערת, הוסיף היא באין השקט, הסבת ושטע תחטני שאלתה ובקשתה בחגן, הלא נעצר היא לנודל חסדך, ואם עוזני עני בנו וענו עני, שלח רוחך הטוב לפורם, ושטע צדקתך להטמסם. תתאמן בתוקף חנינותך, חוזה על השמים לרחם העמסה טרחם, באחרותך. ואתה צלה העו עוף המוסלא בר, אין סוף ברוך הוא, לחשוף לוכן חסדך, צחצחות חיו דעתך, אשר אודו טראש, ותלבין בזהרים זהרית אודם דיעך. ושלש עשרה פדות דחטך, אשר תקנת בתעלושות חסמה נשגבה, את בריתם וזור האל נוצר חסד לאלפים, ונקח בטל אורות את רושם כחמי טונותינו. יגלו ויגלו החסדים וזרחמים העליונים על פדותך, וישתלשלו בסילסולם, עד יגיעו ויגדו כגנה רב אגן הסוד.

יקי רצון טלפנד יחזל אלהי ואלהי אבותינו, שיטעך מן האין סוף ברוך הוא, אור גדול ושפע גדול, לשורש יחידה העליונה, המלוכש בעתיק וא"א דא"ק, וטשם יטעך השפע הזה לפרצוף חכמה דא"ק, ושיטפשת פרצוף החכמה דא"ק עם אור האין סוף המלוכש בו, להתלכש בפרצוף טלכות דט"ה וב"ן דא"ק, ושייתגלה אור האין סוף ואור החכמה בטלכות דט"ה וב"ן דא"ק, להאיד ולהשפיע בה שפע גדול, ושיטפשת פרצוף הטלכות דט"ה וב"ן דא"ק עם פרצוף החכמה דא"ק ואור אין סוף ברוך הוא המלוכש בה, להתלכש בפרצוף ט"ה וב"ן דעתך יוטין דאצילות.

ושייתגלה אור האין סוף ברוך הוא, להאיד ולהשפיע שפע גדול מן האין סוף וטאור החכמה דא"ק, לשורשי חג"ת ונה"ס דט"ה וב"ן דעתך, המושרשים וטאירים בו תיקוני גלגלתא דא"א, וטשם יתפשת השפע לעצמות חג"ת נה"ס דט"ה וב"ן דעתך, המלוכשים בפרצוף א"א, להאיד ולהשפיע מן חסד דט"ה וב"ן דעתך לגלגלתא סתר דא"א, וטגבורה דט"ה וב"ן דעתך לפחא סתיטאה חכמה דא"א, וטת"ת דט"ה וב"ן דעתך לכינה טון דא"א, וטתלת פרקין עילאין דנה"י דט"ה וב"ן דעתך לחג"ת דט"ה וב"ן דא"א, וטתלת פרקין אמצעים דנה"י דט"ה וב"ן דעתך לנה"י דט"ה וב"ן דא"א, וטטלכות דט"ה וב"ן דעתך לטלכות דט"ה וב"ן דא"א.

ושיבושך עוד שפע גדול מהאין סוף וטאור החכמה דא"ק לשורשי נה"ה דעתך, להאיד בתרין אוחין וסתרין עינין דא"א, וליסוד דעתך להאיד בטעמא דא"א, ולטלכות דעתך להאיד בחוטמא דא"א, וטשם יטעך השפע הזה דרך חוטמא דא"א, וטעקבא יטינא דחוטמא הזה, יטעך השפע הזה הנקרא רוחא דחי' לט"ה וב"ן דא"א, ויתמתקו כל הגבורות דז"א, וגם מעקבא שטאלא דחוטמא הזה דא"א, יטעך שפע גדול הנקרא רוחא דחי', דרך ודוע שטאלא דז"א, ויתמתקו דיני הדרשות, וטשם יצא השפע הזה בגילוי גמור, לטלכות דט"ה וב"ן נק' קדישא דז"א, ויתבטנו ויתמתקו כל הגבורות והדינים דנק' דז"א.

ומפרק האמצעי דנצח דא"א הנקרא רוחא קדמא, יטעך שפע גדול לחסד נצח דז"א, ומפרק תחתון דנצח דא"א הנקרא רוחא תנינא, יטעך שפע גדול לת"ת ויסוד דז"א, ומפרק אמצעי דהוד דא"א שהוא הרוח השלישי, יטעך שפע גדול לגבורה ודוד דז"א, וטחשלתה רוחות האמורות, יטעך שפע לרוח הרכיבי שהוא הפרק התחתון דהוד דא"א, לשורר אותו להאיד ולהשפיע שפע גדול לטלכות נק' דז"א.

וגם יטעך שפע גדול לטלכות דעתך המלוכשת בטלכות דא"א, להאיד ולהשפיע שפע גדול לטלכות נק' קדישא דז"א, להשלים בענה ותיקונה, וזהו אור הלבנה כאור החמה, וטמנה יטעך שפע גדול ורב כח לטלכא

משיחא, ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה וכינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה. וחננו מאתך חכמה בינה ודעת, וקיים בנו מקרא שכתוב, ונחה עליו רוח ה' וכו', וטלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו, שיהיה עתה עת רצון, ויטעך נון האין סוף פרוך הוא מנקוד החיים העליונים, שפע ברכה עליונה וקדושה עליונה לחכמה דמחשבה עליונה, ותפתח מקור אותה החכמה דמחשבה עליונה, להשפיע קדושה עליונה וברכה רבה, לשורשי מקורות העליונים של שרשי החסדים העליונים ורחמים גדולים, ותפתח האוצר הטוב העליון השמים העליונים, ותשפיע חסדים העליונים ורחמים גדולים לכל הפרצופים העליונים, דעתיק ונק' וא"א ונק' ואר"א וישסודית וזין ויעקודי' וכל העולמות הקדושים, ולשרשי נרנח"י אה"ח 1234567 שלנו.

ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים, לירושלם העליונה ולבית המקדש העליון, ותפתח חלוניה ושעריה של ירושלם העליונה ושל בית המקדש העליון, ותשטע ותקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, על ידי עיבודי' וכל שהוא בסתר החכמה דיצירה, שמקורו הוא שם אלהה. ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לשכינה, לתת לה כח גדול לצאת מתוך הקליפות, ולפשוט טעליה הבגדים הצואים, ותלביש אותה פורפירא עילאה קדישא, ותן לה כח גדול לצאת עמה כל נצוצי הקדושה שנשארו בקליפות, חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל. ולהעלותה אל אוצר החכמה! מקומה ושורשה העליון דעין החיים.

וברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך, ותשפיע לנו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוה. ושבע את העולם כולו בטובך, וטלא ידנו מברכותיך ומעושר טתנת ירך. ויכבשו רחמיך את כעסך, ויגדלו רחמיך על גדותיך, ותתנגע עטנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ותכנס לנו לפנים משורת הדין. ובטובך הגדול, ישב חרון אפך מעטך ומעידך ומארגך ומנחלתך. ויעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויכוננו ויכרין אבותינו, ויכרין ירושלם עידך ויכרין משיח בן דוד עבדך, ויכרין כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום.

ותשוב ותרם על שכינתך ועלינו, ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותגדל כבודו בגבורה בימינו. אבינו מלכנו אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מזהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פאורינו מבין הגוים, ומפוצותינו כנס מידתנו ארץ, והביאנו יהוה אלהינו לציון עירך ברנה, ולירושלם עיר מקדשך בשמחת עולם. אנא אלהינו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידין כסודין ומוספין כהלכתן. ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך, שגוהה לארץ וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועדיבת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו.

ובכן צדיקים יראו ויטעו וישרים יעלוו וחסידים ברנה יגלו, ושולמה תקפץ סיה, והרשעה כלה בעשן תבלה, כי תעבד ממשלת זרין מן הארץ. ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מזהרה על כל מעשיך, בחר ציון משכן כבודך, וכירושלם עיר מקדשך, ככתוב בדברי קדשך, ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה.

רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אלא ששאור שבעיסה ושעבוד מלכיות וחסרון כים מעכבים. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו, שתצילנו מהם, ותסייע לנו ולבנינו ולרענו ולזרע ורענו מעתה ועד עולם, ולאנשי ביתנו ולכל הצלילים אלינו, המסייעים אותנו בעבודת השם, והמחנים אותנו מנכסיהם, ומחזיקים בידנו לשבת על אדמת הקדש, תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ללמוד תורתך לשנה, ולעשות רצונך ולעבוד בלבב שלם.

ותצילנו מיער הרע ומכל חטא ועון ופשע, ומכל צרה וצוקה ומטעוה, ומשעבוד מלכיות ומחבלי משיח ומערב רב, ומטלחנות גוג ומגוג, ומדינה של גיהנם ומדיניות הקבר, ומעניות תורה ומעניות מצות ומעניות מבזון, ומדלות ומשפלות ומחסרון כים, ומדבר ומטנפה ומכל גזירות קשות ורעות, המתרגשות לבוא בעולם.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל כח כל הצרים לנו, וכח כל המשטנים והמקטרגים עלינו העליונים והתחתונים, ולא יהיה להם כח להשטין ולקטרג עלינו. ותצוה למלאכך מלאכי השרת, ולכל הנאצלים והגבראים והיצורים והנעשים, לעזור לנו ולסייענו ולאמצנו ולאמץ את כחנו, ושלא יהיו צרים לנו ומשטנים אותנו, לא לטעלה ולא לטטה, אלא שיהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו ומאמצים את כחנו. ונהיה אהובים לטעלה ונחמדים לטטה, ולא נבלם ולא נכשל לעולם ועד.

ותזכנו לבנים צדיקים חסידים קדושים, ותזכנו אנחנו וזרענו, לנו ולתואר ולכח ולעושר ולגבורה ולחכמה ולבינה ולדעת ולזקנה ושיבה טובה. ויהיה לבנו מסור בידנו שלא נשכח, והכל הוא לעשות רצונך ולעבודך בלבב שלם. ותתן לנו ישוב טוב בארץ ישראל, ללמוד תורתך לשמנה בלי שום טרדא. ואל תשליכנו מלפניך, ואל תצריכנו לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ. ותזכנו לראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

יחינו ונצח

אוצר החכמה